

عنوان مقاله:

جایگاه پایداری اجتماعی در توسعه پایدار در معماری و شهرسازی

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مأده سازگار - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور

مصطفی آزموده گیلاندهی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان

خلاصه مقاله:

جهان مدرن درمقابل دنیای کهن منظرمتفاوتی از هستی عرضه میدارد که برخاسته از باورهای عقلی انسان مدار است در قرن 18 با اختراع ماشین بخار و طلوع انقلاب صنعتی و تکنولوژی مدرن سرآغاز برای توسعه صنایع شده است که در این مسیر ماشینی شدن زندگی در عصر مدرنیته و بهره کشی بیش از حد از منابع و فراموش شدن انسان و تبدیل شدن انسان به عنوان ماشینی برای کارکردن از جمله عوارض و آثار این عصر میباشد در راستای حل مسیرفوق کنفرانس در سال 1992 در سازمان ملل متحد در ریوداژینو برگزار گردید در این کنفرانس که هدف اصلی آن توسعه پایدار در زمینه های اقتصادی و اجتماعی و زیست محیطی بوده است توسعه پایدار به سه بخش اساسی تقسیم میشود که یکی از مهمترین این بخشهای تحقق پایداری اجتماعی در مسیر توسعه می باشد که هدف آن پاسخگویی نیازها و رفتارهای انسانی در بعد اجتماعی و جامعه است در این راه به حفظ و ارتقای هویت و فرهنگ و اعتقادات انسانها کمک می کند این تحقیق که حاصل مطالعات اسنادی بوده و بصورت تحلیلی توصیفی به تشریح موضوع پرداخته و بادست یافتن به نتایج کاربردی آن میتوان تعریف دقیقی از پایداری اجتماعی و تقویت این عامل در توسعه شهری پایدار پرداخت

کلمات کلیدی:

توسعه، توسعه پایدار، پایداری، پایداری اجتماعی، توسعه معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/304689>

